

Byl chadičských rodičů, cihlářských dělníků, kteří jen stěží se mohli vyučití se zámečníkem. Pro nedostatek finančních prostředků si nemohl zařídit vlastní dílnu. Po léta pracoval jako zámečnický tovaryš u různých mistrů. Pro svojí dovednost a poctivost byl u nich velmi oblíben. Rovněž tak byl pro své dobré srdce oblíben u ostatních lidí.

V roce 1942 jej uchvátil německý "arbeitsamt". Odvlékli jej na nucené práce do Královce, kde musil pracovat v továrně na létatadla. Josef se však nemohl smířit s myšlenkou, že má svou práci pomáhat k zotročení vlastního národa. Počátkem roku 1943 uprchl. Podařilo se mu dostat se zpět na Volyn, kde se pak po celý rok před Němci skrýval.

Při vstupu do čs. armády jej jako zámečníka zařadili zařadili do tankových dílen. To však bylo Josefovi proti mysli. Nešel přece do armády spravovat tanky, ale bojovat. Jeho prosby aby byl přemístěn k bojovému útvaru byly však marné. Tanková dílna potřebovala zámečníky. Josef se s tím však nesmířil. "Desertoval" k pěšímu praporu, kde byl zařazen jako jízdní spojka. To se mu, starému polskému hulánovi zamlouvalo lépe nežli spravování tanků.

V bojích u Dukly vedl si jako vzorný voják. Prošel řadu útoků. Štěstí mu s počátku přálo.

Jednoho zářijového dne si pak vyšel z lesa na horskou louku nabrat svému koni sena. Zpozoroval jej však nepřátelský pátráč - minometný přepad a Joza svému koni seno nedonesl...